

Orre-leek,
vthwijst widh det
högtijdelige
echtaförbund, som
den widhdet hög...

Tolpo, Simon Johannis,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Orre - Geck /

Schwist

Widh det högtidelige Ehtasförbund /

Som den

Ehrewrdige och Hög-Wällärde

**Her JOHANNES ANDREÆ
ORRÆUS,**

**Wälmeriterad Kyrckioherde wthi Hällola
Församlingar /**

BRUDGUMMEN:

Medh

Edle och Wälb: Jungfru /

Jungf: Ingeborg Lekestubbe /

Til Åby / etc.

BRUDEN:

Wthi Hällola Prästegård / i förnämte och anseentligit

Folckz närwaro / förmedelst Kyrckiones Band och Christ-

öflige Ceremonier lödt och ingick / den

27. Junij Anno 1680.

*The förnämte Contrahenterne til Dienst och förmodeligit Wälbehagh /
aff deras förbundne Förwanter och gode Wänner.*

Tryckt i Åbo / aff Johan Winter.

1680

U är en roosam Dag/ en Dag som roligh heeter ;
 Then som til Lust och Frögd/ nu Brudh och Brudgum reeter.
 Nu frögdar Marcken sigh; och Foglar siunga wäl;
 Nu glädias alle Diur; sigh hugnar Kropp och Siäl.
 Ehvem som hafwer Lijf; ehvem som lefwa gitter/
 All Möda/ Sorg och Dwaal/ sigh önskar blifwa qwitter.
 Sij! Diuren paara sigh; hwar söker Makan sin
 Medh Kärleekzfull affect, och mången gladlynt mün.
 Thet förz war lykt som Dödt (som man wäl offta spørjer)
 Nu får sitt Lijf igen; på nyjo lefwa börjer.
 Ja och en ORRE spaak (thet doch owanligt är)
 Til en ERESURBE stark/ nu fattar stoort Begär.
 Exempel hwar uppå/ of thenna Dagen giffwer:
 På den en ORRE godh; en Pastor giffier blifwer:
 Medh en ERESURBE skön; en Jungfru myckit tåck:
 Af Adligh Södh och Ätt; of slögder mächta tåck.
 Wälan! lät thet så see, thet måste ju så wara/
 The komma måst' ihoop/ som Gudh wil sammanpaara.
 Thet wara i godh Tidh stedt och lyct saligh Grund
 Så önske hwar och en/ rätt vthaf hiertans Grund/
 Som denne Bröllops act nu här tilståd; ästada.
 BRUDGUMMEN medh des BRUD/ beware Gudh från Wäda!
 Förläne dem sin Nåd! vthielpe af all Nödh!
 Han ware deras Tröst! Bistånd! Förswar! och Stödh!
 Så frögdoms alle nu; nu låtom Speelen klinga.
 Vngswänner vthi Dansk medh Jungfrur må här springa.
 Bortwäffe hän all Sorg/ all Klogan/ Euct och Gråat.
 Inkomme i des stadh all Lust och Frögde-Låat.
 Här danke aldrasförst/ BRUDGUM medh BRUDEN sköna;
 Den som sin kåre Man hans Bön ej lærer söna.
 Så föllia Hoopen seen/ Vngswänner vthi raadh
 Medh Jungfrur from' och skön' sigh giöra hier tligh glad.
 När Danken blifwer all; man orckar ej meer waka/
 Lå gånge hwar til sitt; hwar til sin Achta-Maka.
 Och then ej Måka haar/ men än ogiffier är;
 Ut ährlich giffia sigh/ och gantas lære här.

aff
 SIMON TÄLPP.

Ran

Kan siungas: såsom/ Wigh gör stor Lust och Glädie/ 2.

1.

Nogh hafwer sorgse warit/
I a högt bedröfwat wist/
Tå iagh den Nöd ehrsarit:
Iagh Mafan from had mist/
Gudh weet hwad Sorge-Lärar/
Tå föllo nedh aff Rin/
Mitt Hierta thet än särar/
Iagh saknad Kärest min.

2.

O lyckligh war dhe Lijder
N är iagh en Enckling bleff/
Dch Barnen min oblijder
Tå Döden grymma dref
Wår Wån/ och kära Moder
Ut hon så somnad aff
Som of war myckit goder/
Dch fördes i sin Gruff.

3.

Hwadh hielper det at flaga/
Gudh hafwer detta giordt;
Honom har så behaga;
Dch blijr nu wijda spordt/
Then Gudh haar förre rjfsat/
Måttat medh Lärars Brödh/
Then haar Gudh Nåd bewjfsat/
Dch hulpit aff sin Nödh.

4.

Aff Glädie iagh migh frögdar;
E en Glädie Dagh vpran/
Aff Hiertat är iagh nögder/
Iagh nu min käraft wan/
Gudh hafwer åter gifwit/
Then han ifrån migh togh/
Så låte är Såret blifwit/
Thet han migh förre slogh.

Uppå Ehrenwirdige Her Pastoris Brudgummens/och Wälb. nu blifwande
Frus Pastoriskas Brudens/ bägges Hederwårde Namn/ hafwer så-
ledes frånwarandes wålmeent lyck önskat och sunget
Theras tiensfberedwillige Wån/ Broder och Tjenare
GABRIEL A. WALLINIUS.

5.

Nogh har til Dato warit/
B edröfwelse min Gäst/
Mitt Huus är illa farit/
En thet som gagnad bäst/
Iagh sielff ej hinte sköta/
Dch Barnen äro små/
Som migh medh Glädie möta/
Ut the godh Moder sä.

6.

Nu lära sig och glädia/
O ch hugna hwar och en/
Som thet ej willia städia/
Ut migh ster något meen/
Nu glädia siab allsamman/
Som äro här i lagh/
Ut iagh medh hiertans Gamman
Godh Mafa wan i Dagh.

7.

E ffter så ster och händer
R ättligh så prjfsas Gudh/
Ut hwart iagh migh nu wänder/
Rjft höres Glädie-Ljud/
Wthaff Claver, Regaler/
Fiol/ vocal Music,
Wälkingande Cymbaler,
Som man nu höra fick.

8.

Ach! vnne Gudh wår Glädie
En godh Beständigheet!
O ch intet ondt han städie
K rånckia wår roligheet!
R jft Ruste sig Gudhs Härar/
STU ndligh om of til wachte
Bort Bort thet of förfarar!
E tt Amen ware sagdt!

U lyser vpp den Daggh/ som gläder oss medh Gamman/
Som i detta Gelagh nu ärom här tilsamman/
I detta herda-huus der wij för någon tjd
Vthaff vår ägon Liuus/ fält många Lärar njd.
För det bittra Dödzfall/ så Mannen mist sin Waka/
Sinä Barnen/ Slechten all/ sin Moör/ sin Fräncka saakna:
Nu lyser vpp den Daggh/ som gläder oss Gud Loff;
I det i vårt Gelagh Gudz Godheet wijser Proff.
Dch hugnar BRUDGUMM wär at han en Hus-tro goder/
Nu säsom Barnen får/ en hiertans trogen Moder;
At förre Sorg sä blir i Glädie nu förwänd/
Som man för ägon sje/ see nu i Daggh behänd.
In-lustig' wärer all/ I som til Lust betwefä/
Lätt höras liufigt Skall; sä skole wij och leeka:
BRUDGUMM medh BRUDER sin/ och den/ medh den han will;
Na iagh medh Jungfru min/ ej sitter länge still.
In Gästboodh är i Daggh/ man danka ska och springa;
Wärt unga Folckz Behagh är lustigt sigh omsvinga:
Til des at Runder rödh/ och Swetten börjar på/
Giör Kroppen heet som Glödh/ så wij må hwyla sä:
Doch icke länge/ ty/ hwem wil haa Skuld för Lättia?
Dch sä sigh låta brn/ som det ej wore Flättia/
At springa Natten vrb/ på Natten dricka häl/
Dch det medh ringast Prut/ til des man hör i Wäl
At ringes medh en Luur och Boskapens Redetja
Medh Orar/ Koor och Tuur/ som öfände Skalmetja
Följa i lustigh Dansk/ och gå til seetan Beet;
Lä Sängen blir wär Skank/ iagh gifar thet iagh tweet:
I Morgon blifwer Natt/ men Afton åter byres
Til Daggh/ så Gäster satt medh döel och Maat sä sytes/
At man i Hufwudh får/ sä myckit man ej meer
Ärkar eller förmär/ men om Förskoning beer.
I medler tjd wär Plicht wij billigt ihugkomma/
Som och medh denna Dicht/ Brudparet önskas Fromma:
Gudh gifwe dem alt gott' beware dem altjd!
At signad vrbhan Mätt dbe lefwa mä i Frjd!

Her wälmeene önskar
A B R A H A M Z A L P D.